

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี

เรื่อง การประกาศแผนการปฏิรูปประเทศ

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หมวด ๑๖ การปฏิรูปประเทศ กำหนดให้ดำเนินการปฏิรูปประเทศ และให้ดำเนินการปฏิรูปประเทศอย่างน้อยในด้านต่าง ๆ ให้เกิดผลตามที่กำหนด โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยแผนและขั้นตอนการดำเนินการปฏิรูปประเทศ ซึ่งอย่างน้อยต้องมีวิธีการจัดทำแผน การมีส่วนร่วมของประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ขั้นตอนในการดำเนินการปฏิรูปประเทศ การวัดผลการดำเนินการ และระยะเวลาดำเนินการปฏิรูปประเทศทุกด้าน และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติแผนและขั้นตอนการดำเนินการปฏิรูปประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ เป็นต้นมา โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการปฏิรูปประเทศด้านต่าง ๆ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำแผนการปฏิรูปประเทศแต่ละด้าน เพื่อกำหนดกลไก วิธีการ และขั้นตอนการดำเนินการปฏิรูปประเทศในด้านต่าง ๆ และเมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและรายงานต่อรัฐสภาเพื่อทราบแล้ว ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาและใช้บังคับได้ต่อไป

เพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติแผนและขั้นตอนการดำเนินการปฏิรูปประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๐ แต่งตั้งคณะกรรมการปฏิรูปประเทศด้านต่าง ๆ จำนวน ๑๑ คณะ อันประกอบด้วย คณะกรรมการปฏิรูปประเทศด้านการเมือง คณะกรรมการปฏิรูปประเทศด้านการบริหารราชการแผ่นดิน คณะกรรมการปฏิรูปประเทศด้านกฎหมาย คณะกรรมการปฏิรูปประเทศด้านกระบวนการยุติธรรม คณะกรรมการปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจ คณะกรรมการปฏิรูปประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คณะกรรมการปฏิรูปประเทศด้านสาธารณสุข คณะกรรมการปฏิรูปประเทศด้านสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศ คณะกรรมการปฏิรูปประเทศด้านสังคม คณะกรรมการปฏิรูปประเทศด้านพลังงาน และคณะกรรมการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ เพื่อรับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำร่างแผนการปฏิรูปประเทศให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดตลอดจนได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวาง เพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างแผนการปฏิรูปประเทศด้านต่าง ๆ ด้วยแล้ว

บัดนี้ คณะกรรมการปฏิรูปประเทศด้านต่าง ๆ ได้ดำเนินการจัดทำร่างแผนการปฏิรูปประเทศเป็นที่เรียบร้อยแล้ว และได้เสนอคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติพิจารณาความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบกับคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๖๑ เห็นชอบร่างแผนการปฏิรูปประเทศตามที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติและคณะกรรมการปฏิรูปประเทศเสนอ และสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้มีการประชุมเมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๑ รับทราบแผนการปฏิรูปประเทศเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

ในการนี้ เพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดในมาตรา ๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติแผน
และขั้นตอนการดำเนินการปฏิรูปประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเพื่อทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๑

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

ส่วนที่ ๑

ภาพรวมการปฏิรูปประเทศ ด้านสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศ

๑.๑ บทนำ

๑.๑.๑ บริบทตามข้อกำหนดของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่เกี่ยวข้อง

- ๑) **มาตรา ๒๕๗** การปฏิรูปประเทศต้องดำเนินการเพื่อบรรลุเป้าหมาย ได้แก่ (๑) ประเทศชาติมีความสงบเรียบร้อย มีความสามัคคีปรองดอง มีการพัฒนาอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และมีความสมดุลระหว่างการพัฒนาด้านวัตถุกับการพัฒนาด้านจิตใจ (๒) สังคมมีความสงบสุข เป็นธรรม และมีโอกาสอันทัดเทียมกันเพื่อขจัดความเหลื่อมล้ำ (๓) ประชาชนมีความสุข มีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศและการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- ๒) **หมวด ๓ สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย** มาตรา ๓๔ บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นฯ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเฉพาะเพื่อรักษาความมั่นคงคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของบุคคลอื่น รักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดี หรือเพื่อป้องกันสุขภาพของประชาชน / มาตรา ๓๕ บุคคลซึ่งประกอบวิชาชีพสื่อมวลชนย่อมมีเสรีภาพในการเสนอข่าวสารหรือการแสดงความคิดเห็นตามจริยธรรมแห่งวิชาชีพ / มาตรา ๓๖ บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการติดต่อสื่อสารถึงกันไม่ว่าในทางใด ๆ
- ๓) **หมวด ๕ หน้าที่ของรัฐ** มาตรา ๕๙ รัฐต้องเปิดเผยข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐที่มีข้อมูลเกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐหรือเป็นความลับของทางราชการฯ / มาตรา ๖๐ รัฐต้องรักษาไว้ซึ่งคลื่นความถี่และสิทธิในการเข้าใช้วงโคจรดาวเทียมอันเป็นสมบัติของชาติ เพื่อใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติและประชาชนฯ / มาตรา ๖๑ รัฐต้องจัดให้มีมาตรการหรือกลไกที่มีประสิทธิภาพในการคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิของผู้บริโภคต่าง ๆ

๑.๑.๒ ข้อกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

- ๑) **วิทยุและโทรทัศน์** อาทิจ พ.ร.บ. การประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ พ.ร.บ. องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๑ พ.ร.บ. องค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓
- ๒) **สิ่งพิมพ์** ได้แก่ พ.ร.บ. จัดแจ้งการพิมพ์ พ.ศ. ๒๕๕๐
- ๓) **ภาพยนตร์** ได้แก่ พ.ร.บ. ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑
- ๔) **โทรคมนาคม** ได้แก่ พ.ร.บ. การประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ พ.ร.บ. การประกอบกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙ พ.ร.บ. ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๖๐

๑.๒ สถานการณ์และแนวโน้ม

๑.๒.๑ สถานการณ์และแนวโน้มภายนอก

- ๑) การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีด้านการสื่อสาร ปรากฏการณ์การเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรงทางเทคโนโลยี (Technology Disruption) ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมสื่อโดยรวม โดยเฉพาะการเข้ามาของอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง สมาร์ททีวี โทรทัศน์ดิจิทัล ตลอดจนการมีผู้ให้บริการ Platform หลักจากต่างประเทศ อาทิ Facebook Youtube Line และ Twitter ซึ่งมีส่วนแบ่งรายได้มากกว่าผู้ประกอบการอุตสาหกรรมสื่อของไทย การเปลี่ยนแปลงดังกล่าว นอกจากได้ช่วยเพิ่มช่องทางในการติดต่อและรับข้อมูลข่าวสารของผู้บริโภค แต่ในขณะเดียวกันก็ส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการสื่อมวลชน รวมทั้งสื่อมวลชนที่ต้องแข่งขันและเพิ่มประสิทธิภาพให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีดังกล่าว ทั้งในแง่ของคุณภาพของเนื้อหาสาระ ต้นทุนและรายได้จากการดำเนินการ
- ๒) การเปลี่ยนแปลงบทบาทของผู้บริโภคสื่อกลายเป็นผู้ผลิตสื่อ สืบเนื่องจากการพัฒนาทางเทคโนโลยีข้างต้น ผู้บริโภคสื่อบางส่วนสามารถเป็นทั้งผู้รับและเป็นผู้คิดหรือสื่อสารส่งต่อข้อมูลออกไป โดยการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวได้ส่งผลกระทบต่อสังคมในปัจจุบันที่บริโภคสื่อและข้อมูลข่าวสารที่หลากหลาย ทั้งในด้านการสร้างสรรค์และด้านที่ต้องระมัดระวังในขณะเดียวกัน

๑.๒.๒ สถานการณ์และแนวโน้มภายใน

- ๑) จริยธรรมในการทำหน้าที่ ในบางกรณีสื่อยังขาดจริยธรรมในการทำหน้าที่ ทำให้มีการเสนอข่าวสารที่ไม่เหมาะสม มากกว่าการนำเสนอข่าวสารที่เป็นประโยชน์สำหรับสาธารณชนทำให้เนื้อหาของข่าวในบางสื่อเป็นเนื้อหาที่ไม่มีคุณค่าเพียงพอสำหรับประเทศชาติและประชาชน
- ๒) ความรู้เท่าทันสื่อของประชาชน ประชาชนผู้เสพสื่อยังไม่อาจแยกแยะคุณภาพของสื่อ ยังไม่เข้าใจจริยธรรมของสื่อ ทำให้มีประชาชนจำนวนมากสนับสนุนสื่อที่ไม่มีมาตรฐานด้านคุณภาพ ทำให้การแก้ไขสื่อให้ทำงานอย่างมีคุณภาพเป็นเรื่องที่ยาก เพราะสื่อจะนำเสนอเรื่องราวข่าวสารที่ประชาชนผู้เสพสือนิยม นอกจากนี้ ข้อมูลและข่าวสารที่เพิ่มมากขึ้น ส่วนหนึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่เป็นโทษหรือไม่เป็นประโยชน์ อาทิ ข่าวลวง และข่าวปลอม

๑.๓ ความสอดคล้องกับร่างแผนยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทฯ

แผนปฏิรูปประเทศ ด้านสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศ มีความสอดคล้องกับร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในส่วนยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง ข้อ ๑.๒ การพัฒนาศักยภาพในการป้องกันประเทศ พร้อมรับมือกับภัยคุกคามทั้งทางทหารและภัยคุกคามอื่น ๆ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ข้อ ๒.๑ การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ มุ่งเน้นที่การพัฒนาเพิ่มผลิตภาพการผลิตตลอดห่วงโซ่มูลค่า ข้อ ๓.๑ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม มุ่งเน้นให้สถาบันทางสังคมร่วมปลูกฝังค่านิยมวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ โดยบูรณาการร่วมระหว่าง ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ข้อ ๖.๓ การปรับปรุงบทบาท ภารกิจ และโครงสร้างของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสมทันสมัย มีขีดสมรรถนะสูง และสามารถปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่า และเทียบได้กับ

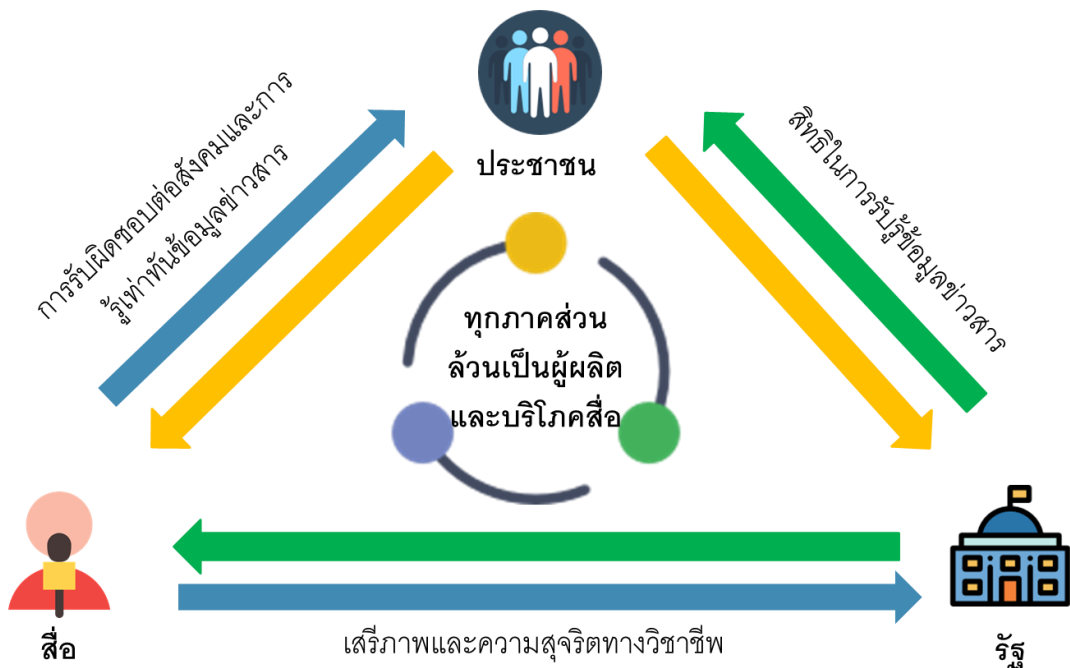
มาตรฐานสากล สามารถรองรับกับสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานที่มีความหลากหลายซับซ้อนมากขึ้น และทันการเปลี่ยนแปลงในอนาคต

๑.๔ เป้าหมายหรือผลอันพึงประสงค์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นเมื่อดำเนินการแล้วเสร็จ

๑.๔.๑ เป้าหมายรวม

- ๑) “การมุ่งเน้นการสร้างดุลยภาพระหว่างเสรีภาพของการทำหน้าที่ของสื่อบนความรับผิดชอบต่อสังคม การกำกับที่มีความชอบธรรม และการใช้พื้นที่ดิจิทัลเพื่อการสื่อสารอย่างมีจรรยาบรรณ ดำรงรักษาเสรีภาพของการแสดงออก การรับรู้ของประชาชน ด้วยความเชื่อว่าเสรีภาพของการสื่อสารคือเสรีภาพของประชาชนตามแนวทางของประชาธิปไตย”
- ๒) สื่อเป็นโรงเรียนของสังคม ในการให้ความรู้แก่ประชาชน ปลุกฝังวัฒนธรรมของชาติ และปลูกฝังทัศนคติที่ดี

ดุลยภาพของเสรีภาพบนพื้นฐานจริยธรรม และการกำกับดูแลบนพื้นฐานประชาธิปไตย

๑.๔.๒ ตัวชี้วัดที่สำคัญ

- ๑) หลักสูตรด้านสื่อศึกษาได้รับการบรรจุในการศึกษาภาคบังคับ (ระดับมัธยมศึกษา) และระดับอุดมศึกษา ภายในปี ๒๕๖๒
- ๒) จำนวนรายการที่มีเนื้อหาสาระสร้างสรรค์มีประโยชน์ บนสำนึกของความเป็นไทยร่วมสมัย และสอดคล้องกับการดำรงตนของประชาชนในสังคมไทยและสังคมโลกอย่างผู้มีอารยธรรม เพิ่มขึ้น

- ๓) มี พ.ร.บ. ส่งเสริมจริยธรรมและวิชาชีพสื่อมวลชนบังคับใช้ และคู่มือมาตรฐานกลางทางด้านจริยธรรมของวิชาชีพสื่อ
- ๔) สถานีโทรทัศน์แห่งประเทศไทยได้รับการปรับปรุงประสิทธิภาพ และผังรายการมีการจัดสรรช่วงเวลาให้หน่วยงานภาครัฐ และภาคประชาชนเข้ามีส่วนร่วมในการเป็นผู้ผลิต ในรูปแบบเช่าเวลาหรือผลิตรายการร่วมกันในอัตราส่วน ร้อยละ ๓๐ หรือ ๔๐
- ๕) มีระบบการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ (กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม) กับสื่อออนไลน์ต่างประเทศ มีการจัดตั้งส่วนงานหรือหน่วยงานทำหน้าที่ประสานงานที่มีรูปแบบชัดเจน มีลักษณะเป็น Official Point of Contact เพียงหน่วยงานเดียว
- ๖) มีพระราชบัญญัติว่าด้วยการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ พ.ศ. และพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. และมีการจัดทำนโยบายหรือแผนยุทธศาสตร์การรักษาความมั่นคงปลอดภัยของโครงสร้างพื้นฐานสำคัญด้านสารสนเทศของประเทศ ตลอดจน แผนเตรียมความพร้อมหรือประเมินความเสี่ยงด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ในระดับอุตสาหกรรมหรือระดับหน่วยงานที่เป็นเจ้าของหรือมีโครงสร้างพื้นฐานสำคัญด้านสารสนเทศของประเทศโดยสอดคล้องกับมาตรฐานในระดับสากล
- ๗) กสทช. ดำเนินการให้มีความพร้อมในการใช้งานคลื่นความถี่ย่าน ๘๑๔ - ๘๒๔ เมกะเฮิรตซ์ และ ๘๕๙ - ๘๖๙ เมกะเฮิรตซ์ ไว้ใช้งานและให้บริการเป็นการเฉพาะภารกิจด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และประโยชน์สาธารณะ ในต้นปี ๒๕๖๔
- ๘) มีพระราชบัญญัติว่าด้วยดาวเทียมสื่อสารและการดำเนินกิจการในอวกาศ พ.ศ. และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และหน่วยงานทำหน้าที่ด้านอวกาศแห่งชาติ
- ๙) การให้ข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานภาครัฐ มีมาตรฐานความแม่นยำ ความรวดเร็ว และมีช่องทางการติดต่อสื่อสารที่เพิ่มมากขึ้น
- ๑๐) หลักสูตรด้านการสื่อสารในยุคดิจิทัลได้รับการบรรจุในการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ของภาครัฐของหน่วยงานต่าง ๆ

๑.๔.๓ เงินและแหล่งเงิน

- ๑) ใช้แหล่งเงินงบประมาณประจำปีของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงาน กสทช. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (บก.ปอท.) กระทรวงการคลัง (กรมสรรพากร) กระทรวงมหาดไทย (กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย) สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี กรมประชาสัมพันธ์

- ๒) เงินสนับสนุนจากกองทุน เช่น กองทุนวิจัยและพัฒนากิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมฯ และกองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ เป็นต้น
- ๓) เงินสนับสนุนจากภาคเอกชน และองค์กรสื่อในรูปแบบประชารัฐ

ส่วนที่ ๒

เรื่องและประเด็นปฏิรูป

๒.๑ เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๑ : การปฏิรูปการรู้เท่าทันสื่อของประชาชน

๒.๑.๑ เป้าหมายหรือผลอันพึงประสงค์และผลสัมฤทธิ์

- ๑) การสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือการมีส่วนร่วมของรัฐ-สื่อ-เอกชน-และประชาชน ในการร่วมรณรงค์การใช้สื่ออย่างสร้างสรรค์ และรู้เท่าทันสื่อ
- ๒) การวางระบบ-กลไกในการเรียนรู้และมีประสบการณ์ร่วมในการเรียนรู้ด้านสื่อศึกษา เพื่อให้เกิดความรู้จัก การรู้จัก และรู้เท่าทันนวัตกรรมสื่อสารมวลชนและเทคโนโลยีสารสนเทศ ได้ทันกับพลวัตการเปลี่ยนแปลงและผลกระทบในทุกกระดับ
- ๓) การเปิดพื้นที่แห่งการบ่มเพาะสื่อ (media lab) ในการสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาต่อยอดนวัตกรรมสื่อสาร ที่ร่วมกันพัฒนา “คลังปัญญาของแผ่นดิน” อันได้แก่ เนื้อหาสาระที่สร้างสรรค์ มีประโยชน์ บนสำนึกของความเป็นไทยร่วมสมัย และสอดคล้องกับการดำรงตนของประชาชนในสังคมไทยและสังคมโลกอย่างผู้มีอารยธรรม

๒.๑.๒ กรอบระยะเวลาในการดำเนินการ

- ๑) **ระยะ ๑-๒ ปี** การจัดรณรงค์ในสื่อสารมวลชนและบนสื่อดิจิทัล ในรูปแบบของการประชาสัมพันธ์ด้วยวิธีการประชาสัมพันธ์ ที่หลากหลาย และการใช้คนดัง (Celebrities) ในแวดวงบันเทิงและกีฬา เป็นผู้นำเสนอ (presenters) ในการเชิญชวนให้ประชาชนรู้จักเลือกที่จะบริโภคสื่อที่มีคุณภาพและมีคุณค่า รวมทั้ง การจัดสัมมนาเรื่อง “การรู้เท่าทันสื่อ” ในโรงเรียนและในมหาวิทยาลัยทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัดอย่างต่อเนื่อง
- ๒) **ระยะ ๓-๕ ปี** การบรรจุสาระเกี่ยวกับ “การรู้เท่าทันสื่อ” ให้อยู่ในหลักสูตรการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า และเป็นวิชาพื้นฐานระดับอุดมศึกษา

๒.๑.๓ ตัวชี้วัด (ณ สิ้นแผนปี ๒๕๖๔)

- ๑) หลักสูตรด้านสื่อศึกษาได้รับการบรรจุในการศึกษาภาคบังคับ (ระดับมัธยมศึกษา) และระดับอุดมศึกษา ภายในปี ๒๕๖๒
- ๒) จำนวนการใช้อินเทอร์เน็ตเป็นเครื่องมือหรือช่องทางเพื่อก่อให้เกิดการคุกคาม ล่อลวง และการกลั่นแกล้ง (Cyberbullying) ที่ได้รับการบันทึก ลดลงร้อยละ ๕๐
- ๓) จำนวนรายการที่มีเนื้อหาสาระสร้างสรรค์มีประโยชน์ บนสำนึกของความเป็นไทยร่วมสมัย และสอดคล้องกับการดำรงตนของประชาชนในสังคมไทยและสังคมโลกอย่างผู้มีอารยธรรม เพิ่มขึ้น
- ๔) มีมาตรการทางภาษีที่ช่วยลดภาระทางภาษีให้กับภาคธุรกิจที่มีโครงการการณรงค์ส่งเสริมการใช้สื่ออย่างสร้างสรรค์ นอกเหนือจากที่สามารถนำมาเป็นค่าใช้จ่ายทางบัญชีตามปกติ

๒.๑.๔ วงเงินและแหล่งเงิน

ใช้แหล่งเงินงบประมาณประจำปีของ ศธ. เงินสนับสนุนจากกองทุน กทปส. และเงินสนับสนุนจากภาคเอกชนองค์กรสื่อในรูปแบบประชารัฐ

๒.๑.๕ ขั้นตอนการดำเนินการ

แผนการปฏิรูปประเทศด้านสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศ																						
เรื่องและประเด็นปฏิรูปที่ ๑ : การปฏิรูปการรู้เท่าทันสื่อของประชาชน																						
	ระยะเวลา (พ.ศ. / ไตรมาส)																ผู้รับผิดชอบ	วงเงิน		เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	
	๒๕๖๑				๒๕๖๒				๒๕๖๓				๒๕๖๔					(ล้านบาท)	แหล่งเงิน			
	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔						
๑. การจัดรณรงค์ในสื่อสารมวลชน และบนสื่อดิจิทัล ในรูปแบบของการประชาสัมพันธ์ ด้วยวิธีการประชาสัมพันธ์ที่หลากหลาย โดยให้มีการวางแผนยุทธศาสตร์การสื่อสารที่ชัดเจน เป็นกรอบในการทำงาน																		กสทช. องค์กรสื่อ (สถานีวิทยุ และโทรทัศน์ ในกำกับของภาครัฐ) กองทุนกทปส. กรมประชาสัมพันธ์ กองงานโฆษก ศธ. วร.			สร้างความรู้ตระหนักในกลุ่มประชาชนทั่วไป	<ul style="list-style-type: none"> ● Cyber Bullying ที่บันทึก ลดลงร้อยละ ๕๐ ● จำนวนรายการRating ต่ำ ลดลงร้อยละ ๕๐ ● จำนวนการรายงานหรือร้องเรียนการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่ไม่เหมาะสมเข้าสู่ในระบบผู้ตรวจการด้านสื่อทั้งหมด
๒. ใช้คนดัง (Celebrities) ในแวดวงบันเทิงและกีฬา เป็นผู้นำเสนอ (presenters) ในการเชิญชวนให้ประชาชนรู้จักเลือกที่จะบริโภคสื่อที่มีคุณภาพและมีคุณค่า ทั้งนี้ พิจารณานำเสนอให้สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายและช่วงเวลาที่เหมาะสม																		กสทช. องค์กรสื่อ (สถานีวิทยุ และโทรทัศน์ ในกำกับของภาครัฐ) กองทุนกทปส. กรมประชาสัมพันธ์ กองงานโฆษก ศธ. วร.			สร้างความตระหนักในกลุ่มประชาชนทั่วไป	
๓. การจัดสัมมนาเรื่อง “การรู้เท่าทันสื่อ” ในโรงเรียนและในมหาวิทยาลัย และในสถานที่สาธารณะสำหรับกลุ่มเป้าหมายที่อยู่นอกสถานศึกษา ทั้งในกรุงเทพและต่างจังหวัดอย่างต่อเนื่อง																		ศธ. กองทุน กทปส. มท. (ผู้ว่าราชการจังหวัด)			สร้างความตระหนักในกลุ่มนักเรียนนักศึกษา	
๔. การบรรจุสาระเกี่ยวกับ “การรู้เท่าทันสื่อ” ให้อยู่ในหลักสูตรการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า และเป็นวิชาพื้นฐานระดับอุดมศึกษา																		ศธ.			ยกระดับความรู้เท่าทันสื่อในกลุ่มนักเรียนนักศึกษา	หลักสูตรด้านสื่อศึกษาได้รับการบรรจุ

๒.๑.๕ ข้อเสนอในการมีหรือแก้ไขปรับปรุงกฎหมายเพื่อรองรับการดำเนินการ

- ๑) การเพิ่มบทบาทและหน้าที่ของกองทุนด้านสื่อตามกฎหมายต่าง ๆ เพื่อบูรณาการสนับสนุนการพัฒนาความรู้เท่าทันสื่อของประชาชน
- ๒) ควรมีกฎเกณฑ์การกำกับดูแลสื่อโดยภาคประชาชนและการรู้เท่าทันสื่อ ในรูปแบบคณะกรรมการที่มีผู้แทนจากองค์กร อาทิ ด้านการเฝ้าระวังสื่อ ผู้บริโภค สถาบันสื่อเด็กและเยาวชน ด้านสิทธิมนุษยชน โดยมีหน้าที่ในการส่งเสริมให้ผู้บริโภคมีความรู้เท่าทันสื่อทุกประเภทอย่างเป็นรูปธรรม สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำกับดูแลสื่อ ตรวจสอบ เฝ้าระวังรับเรื่องร้องเรียนและร่วมแก้ไขปัญหาการกระทำอันไม่เหมาะสมของสื่อ ตลอดจน ดำเนินการและสนับสนุนการเผยแพร่ข้อมูลอันเป็นการส่งเสริมให้เกิดการรู้เท่าทันสื่อ

๒.๒ เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๒ : แนวทางการส่งเสริมจริยธรรมและมาตรฐานวิชาชีพสื่อ

๒.๒.๑ เป้าหมายหรือผลอันพึงประสงค์และผลสัมฤทธิ์

- ๑) การสนับสนุนให้เกิดสภาผู้ประกอบการและนักวิชาชีพด้านสื่อสารมวลชนระดับชาติในการทำหน้าที่กำกับดูแลกันเองของผู้ประกอบการและผู้ประกอบวิชาชีพ ซึ่งดำเนินการในมาตรฐานสากล บนพื้นฐานของการเคารพกฎหมาย สำนักแห่งความรับผิดชอบและด้านมาตรฐานและจริยธรรมแห่งวิชาชีพ
- ๒) การสนับสนุนส่งเสริมการพัฒนา-เสริมสร้างศักยภาพของนักสื่อสารมวลชน
- ๓) การสนับสนุนให้เกิดระบบผู้ตรวจการ (ombudsman) เพื่อรับเรื่องราวร้องทุกข์ และกำกับมาตรฐานวิชาชีพ และจริยธรรมวิชาชีพ ทั้ง ในระดับองค์กร ในระดับกลุ่มวิชาชีพ และในสภาระดับชาติ โดยเน้นการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน
- ๔) การสนับสนุนให้เกิดคู่มือมาตรฐานกลางทางด้านจริยธรรมของวิชาชีพสื่อ

๒.๒.๒ กรอบระยะเวลาในการดำเนินการ

- ๑) ระยะเวลาภายในปี ๒๕๖๑
 - เริ่มกระบวนการจัดทำร่าง พ.ร.บ. ส่งเสริมจริยธรรมและมาตรฐานวิชาชีพสื่อมวลชน รวมทั้งรับฟังความเห็นตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญ ๒๕๖๐
 - สร้างความเข้าใจกับองค์กรวิชาชีพสื่อ ผู้ประกอบการสื่อและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
 - พ.ร.บ. ส่งเสริมจริยธรรมและมาตรฐานวิชาชีพสื่อมวลชน พ.ศ. มีผลบังคับใช้

๒) ระยะเวลาภายในปี ๒๕๖๒

- จัดตั้งสภาวิชาชีพสื่อมวลชนตามกฎหมาย โดยเริ่มกระบวนการสรรหากรรมการสรรหา และการเลือกกรรมการบริหารสภาวิชาชีพสื่อมวลชน
- จัดตั้งสำนักงานของสภาวิชาชีพสื่อมวลชน
- องค์กรวิชาชีพสื่อจัดแจ้งเป็นสมาชิกสภาวิชาชีพสื่อมวลชน
- ตั้งคณะกรรมการจริยธรรมในสภาวิชาชีพสื่อมวลชน
- จัดทำมาตรฐานกลางทางด้านจริยธรรมของวิชาชีพสื่อ

๓) ระยะเวลาในปี ๒๕๖๓-๒๕๖๕

สภาวิชาชีพสื่อมวลชนผลักดันแผนงานและกลไกต่าง ๆ ตามกำหนดไว้ในกฎหมายให้เป็นรูปธรรม

๒.๒.๓ ตัวชี้วัด

- ๑) มี พ.ร.บ. ส่งเสริมจริยธรรมและวิชาชีพสื่อมวลชนบังคับใช้ และมีคู่มือมาตรฐานกลางทางด้านจริยธรรมของวิชาชีพสื่อ
- ๒) เกิดการรวมกลุ่มของผู้ประกอบกิจการสื่อเป็นองค์กรวิชาชีพสื่อ
- ๓) มีคณะกรรมการบริหารสภาวิชาชีพสื่อมวลชนและกลไกต่าง ๆ ตามกฎหมายเกิดขึ้น
- ๔) องค์กรวิชาชีพสื่อจัดแจ้งเป็นสมาชิกสภาวิชาชีพสื่อมวลชนจำนวนไม่น้อยกว่า ๑๐ องค์กร
- ๕) มีกลไกการตรวจสอบที่มีผู้แทนผู้บริโภคในทุกระดับของผู้ประกอบกิจการสื่อ องค์กรวิชาชีพสื่อ และสภาวิชาชีพสื่อมวลชน
- ๖) มีองค์กรคุ้มครองผู้บริโภคสื่อที่เข้มแข็งและทำงานร่วมกับองค์กรวิชาชีพสื่ออย่างใกล้ชิดและสร้างสรรค์
- ๗) มีระบบการติดตามผลการร้องเรียนด้านจริยธรรมของผู้บริโภคสื่อที่เป็นรูปธรรม
- ๘) มีการอบรมเพื่อสร้างมาตรฐานด้านจริยธรรมสื่อในระดับต่าง ๆ รวมถึงการเพิ่มทักษะในการปฏิบัติหน้าที่แก่บุคลากรในวิชาชีพไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ คนภายในปี ๒๕๖๕
- ๙) เกิดหลักสูตรจริยธรรมและรู้เท่าทันสื่อในระบบการศึกษาและนอกระบบอย่างกว้างขวาง
- ๑๐) สื่อมวลชนได้รับการร้องเรียนด้านปัญหาจริยธรรมน้อยลง

๒.๒.๔ งบประมาณและแหล่งเงิน

ใช้แหล่งเงินงบประมาณประจำปีของ สปน. (ช่วงเตรียมการ) และกรมประชาสัมพันธ์

๒.๒.๕ ขั้นตอนการดำเนินการ

แผนการปฏิรูปประเทศด้านสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศ																									
เรื่องและประเด็นปฏิรูปที่ ๒ : แนวทางการส่งเสริมจริยธรรมและมาตรฐานวิชาชีพสื่อ																									
	ระยะเวลา (พ.ศ. / ไตรมาส)																ผู้รับผิดชอบ	วงเงิน		เป้าหมาย	ตัวชี้วัด				
	๒๕๖๑				๒๕๖๒				๒๕๖๓				๒๕๖๔					(ล้านบาท)	แหล่งเงิน						
	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔									
๑) จัดตั้งคณะทำงานยกร่าง พ.ร.บ. ประกอบด้วยตัวแทนคณะกรรมการกฤษฎีกา, ตัวแทนองค์กรวิชาชีพสื่อ, ผู้ประกอบกิจการสื่อ, ตัวแทนภาควิชาการด้านนิเทศศาสตร์ และสื่อสารมวลชน และตัวแทนคณะกรรมการปฏิรูปประเทศด้านสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศ																					สปน. สคก. องค์กรสื่อ			<ul style="list-style-type: none"> เริ่มกระบวนการจัดทำร่าง พ.ร.บ. ส่งเสริมจริยธรรมและมาตรฐานวิชาชีพ สื่อมวลชน 	<ul style="list-style-type: none"> มี พ.ร.บ. ส่งเสริมจริยธรรมและวิชาชีพ สื่อมวลชนบังคับใช้ และคู่มือมาตรฐาน กลาง ทาง ด้าน จริยธรรมของวิชาชีพ สื่อ มีคณะกรรมการ บริหารสภาวิชาชีพ สื่อมวลชนและกลไก ต่าง ๆ ตามกฎหมาย เกิดขึ้น
๒) นำเสนอร่างกฎหมายให้ คณะกรรมการกฤษฎีกาชุดใหญ่ตรวจ เพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีอนุมัติ หลักการ																					สปน. สคก. องค์กรสื่อ			<ul style="list-style-type: none"> สร้างความ เข้าใจกับ ผู้ที่ เกี่ยวข้อง พ.ร.บ. ส่งเสริม จริยธรรมและ มาตรฐาน วิชาชีพ สื่อมวลชน พ.ศ. มีผล บังคับใช้ 	
๓) นำเสนอร่าง พ.ร.บ. ต่อฝ่ายนิติบัญญัติพิจารณาตามกระบวนการของ รัฐธรรมนูญ																					สปน. รัฐสภา				
๔) สำนักงานปลัดนายกรัฐมนตรีเป็น ฝ่ายธุรการชั่วคราวเพื่อริเริ่มการ สรรหากรรมการบริหารและสำนักงาน สภาวิชาชีพสื่อมวลชน																					สปน. (ช่วง เตรียมการ)				

๒.๒.๕ ข้อเสนอในการมีหรือแก้ไขปรับปรุงกฎหมายเพื่อรองรับการดำเนินการ

- ๑) คณะกรรมการฯ ได้ศึกษาข้อเสนอที่ผ่านมาโดย สปช. สปท. และหน่วยงานอื่น ๆ แล้ว เห็นควรปรับปรุงใหม่ โดยใช้ร่างกฎหมายซึ่งมีสรุปสาระสำคัญและหลักการ ดังนี้

๑.๑ เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่มาตรา ๓๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้บุคคลซึ่งประกอบวิชาชีพ สื่อมวลชนย่อมมีเสรีภาพในการเสนอข่าวสาร หรือการแสดงความคิดเห็นตามจริยธรรมแห่งวิชาชีพ เสรีภาพดังกล่าวให้ครอบคลุมถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งปฏิบัติหน้าที่สื่อมวลชนแต่ให้คำนึงถึงวัตถุประสงค์และภารกิจของหน่วยงานที่ตนสังกัดอยู่ด้วย เพื่อให้การคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพและส่งเสริมมาตรฐานผู้ประกอบการวิชาชีพสื่อมวลชนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และมีองค์กรที่จะทำหน้าที่ดังกล่าวตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๑.๒ สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

(๑) สาระสำคัญโดยภาพรวมของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัตินี้ มุ่งเน้นการพัฒนาระบบการกำกับดูแลกันเองของสื่อมวลชนวิชาชีพในประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยยังคงรักษาหลักการ “กำกับดูแลกันเอง” ของสื่อมวลชนโดยองค์กรวิชาชีพ แต่ให้มีองค์กรวิชาชีพสื่อมวลชนที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายมาทำหน้าที่กำกับดูแลสื่อที่ไม่ประสงค์จะเข้าเป็นสมาชิกขององค์กรวิชาชีพใด

นอกจากนี้ ยังมีการเพิ่มมาตรการในการกำกับดูแลกันเองให้เข้มข้นขึ้น โดยให้องค์กรสื่อมวลชนทุกแขนงแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องเรียนด้านจริยธรรมภายในองค์กร (Media Ombudsman) ไม่ว่าองค์กรสื่อมวลชนนั้น จะถูกกำกับดูแลโดยตรงจากองค์กรวิชาชีพที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายหรือไม่ก็ตาม นอกจากนี้ ยังให้เพิ่มมาตรการลงโทษขององค์กรสื่อมวลชนที่ไม่ปฏิบัติตามมติขององค์กรวิชาชีพที่สังกัด หรือองค์กรวิชาชีพสื่อที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายแล้วแต่กรณี

ให้มีมาตรการส่งเสริมจริยธรรมและทักษะวิชาชีพผ่านการฝึกอบรมในรูปแบบต่าง ๆ โดยให้สภาวิชาชีพที่จะจัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย มีหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินการให้แก่องค์กรวิชาชีพที่ทำหน้าที่ฝึกอบรมในระดับต่าง ๆ นอกจากนี้ ยังส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมและความตื่นตัวของภาคประชาชนในการกำกับดูแลสื่อมวลชน ผ่านการอบรมเรียนรู้เพื่อให้เท่าทันสื่อ

จัดให้มีกลไกในการคุ้มครองผู้ประกอบการวิชาชีพสื่อมวลชนทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่ปฏิบัติตามกรอบจริยธรรมวิชาชีพจากการถูกแทรกแซงโดยรัฐและกลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ

(๒) กลไกการดำเนินงานขององค์กรวิชาชีพสื่อที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย

เพื่อให้การดำเนินงานการกำกับดูแลกันเองของสื่อมวลชนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถส่งเสริมผู้ประกอบการวิชาชีพสื่อมวลชน องค์กรสื่อมวลชนและองค์กรวิชาชีพที่มีอยู่ในปัจจุบันหรือที่จะจัดตั้งขึ้นใหม่หรือรวมกลุ่มกันในอนาคตทั้งในระดับประเทศ ภูมิภาค หรือจังหวัดที่ประสงค์จะเป็นสมาชิกตามร่างพระราชบัญญัตินี้ให้ได้รับความคุ้มครองสิทธิเสรีภาพและความเป็นอิสระในการนำเสนอข่าวและแสดงความคิดเห็นได้อย่างแท้จริง และมีการประกอบวิชาชีพสื่อมวลชนโดย

ตระหนักถึงมาตรฐานทางจริยธรรมและมาตรฐานวิชาชีพ ตลอดจนให้ความสำคัญเป็นธรรมแก่ประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการประกอบวิชาชีพสื่อมวลชน จึงจำเป็นต้องมีการจัดตั้งสภาวิชาชีพสื่อมวลชนขึ้นตามกฎหมายเพื่อกำหนดมาตรการต่าง ๆ ในกฎหมาย และเพื่อเป็นกลไกในการขับเคลื่อนการกำกับดูแลกันเองทางด้านจริยธรรมให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม โดยให้ความสำคัญกับการกำหนดมาตรการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพและความเป็นอิสระของสื่อมวลชน การส่งเสริม สนับสนุน และกำกับดูแลการปฏิบัติตามมาตรฐานจริยธรรมและมาตรฐานวิชาชีพสื่อมวลชน การรวมกลุ่มของสื่อมวลชนและการให้คุณค่าแก่การกำกับดูแลกันเองทางจริยธรรมสื่อมวลชน ผ่านกลไกการดำเนินงานของสภาวิชาชีพสื่อและองค์กรวิชาชีพต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

๒.๑ คณะกรรมการสภาวิชาชีพสื่อมวลชน

ร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้มีคณะกรรมการสภาวิชาชีพสื่อมวลชน ประกอบด้วยประธานกรรมการ กรรมการซึ่งสมาชิกคัดเลือกกันเองจากผู้ประกอบวิชาชีพสื่อมวลชน กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งสรรหาจากผู้เชี่ยวชาญด้านนิติศาสตร์ ด้านกฎหมาย ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค และด้านสิทธิมนุษยชน ด้านละ ๑ คนจำนวนทั้งสิ้น ๙ คน

ทั้งนี้ให้คณะกรรมการสรรหาเป็นผู้สรรหากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามระเบียบที่กำหนดตามพระราชบัญญัตินี้

อำนาจหน้าที่ที่สำคัญของคณะกรรมการสภาวิชาชีพสื่อมวลชน

- ๑). กำหนดมาตรฐานกลางของจริยธรรมที่เป็นที่ยอมรับ และให้กลไกการส่งเสริมจริยธรรมสื่อมวลชนที่คณะกรรมการจะกำหนดนั้นต้องมีเรื่องอย่างน้อยตามที่ระบุไว้ในกฎหมาย
- ๒). ส่งเสริมจริยธรรมในการประกอบวิชาชีพสื่อมวลชนให้แก่สมาชิก โดยการจัดฝึกอบรม หรือสัมมนา หรือศึกษาดูงาน หรือดำเนินการอื่นใด และสนับสนุนให้สมาชิกดำเนินการดังกล่าวให้แก่ผู้ประกอบวิชาชีพและองค์กรสื่อมวลชนที่เป็นสมาชิกของตน เพื่อให้มีอุดมการณ์ร่วมกันในการประกอบวิชาชีพโดยคำนึงถึงจริยธรรมและมาตรฐานทางวิชาชีพสื่อมวลชน
- ๓). ส่งเสริมการรวมกลุ่มและการกำกับดูแลกันเองขององค์กรสื่อมวลชนและองค์การวิชาชีพสื่อมวลชนในระดับชาติ ภูมิภาค
- ๔). พิจารณาเรื่องร้องเรียน ในกรณีที่มีการละเมิดสิทธิเสรีภาพของผู้ประกอบวิชาชีพสื่อมวลชน หรือกรณีผู้ประกอบวิชาชีพสื่อมวลชนละเมิดจริยธรรมผ่านองค์กรสื่อมวลชนที่สังกัด
- ๕). พิจารณา ตักเตือน ปรับ หรือแก้ไขข้อความอย่างใดอย่างหนึ่งตามข้อเสนอแนะขององค์กรวิชาชีพสื่อมวลชน หรือดำเนินการโดยตรงแล้วแต่กรณี ในกรณีที่มีการร้องเรียนว่าองค์กรสื่อมวลชน ไม่ปฏิบัติตามระเบียบ หลักเกณฑ์ และวิธีการที่กฎหมายกำหนด เผยแพร่คำวินิจฉัยเรื่องร้องเรียนต่อสาธารณชน ตลอดจนการกำหนดโทษปรับทางปกครอง และการส่งคำวินิจฉัยตามร่างพระราชบัญญัตินี้ให้ กสทช. ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วย กสทช. และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อลงโทษผู้ที่กระทำการฝ่าฝืนจริยธรรมสื่อมวลชน
- ๖). กำหนดระเบียบ หลักเกณฑ์และวิธีการในเรื่องต่างๆ ตามที่กำหนดในร่างพระราชบัญญัตินี้

องค์ประกอบของคณะกรรมการสภาวิชาชีพสื่อมวลชน

ให้คณะกรรมการสภาวิชาชีพสื่อมวลชน ประกอบด้วยตัวแทนที่เสนอโดยองค์กรวิชาชีพสื่อมวลชน ๕ คนและผู้ทรงคุณวุฒิด้านนิติศาสตร์ ด้านกฎหมาย ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค และ ด้านสิทธิมนุษยชน ด้านละ ๑ คน รวมเป็น ๙ คน

กรรมการที่เสนอชื่อโดยองค์กรวิชาชีพสื่อมวลชนให้มาจากการเลือกกันเองขององค์กรวิชาชีพสื่อมวลชนตามกลุ่มต่อไปนี้

- ๑). กลุ่มสภาวิชาชีพหนังสือพิมพ์
- ๒). กลุ่มสภาวิชาชีพวิทยุและโทรทัศน์
- ๓). กลุ่มสภาวิชาชีพด้านสื่อออนไลน์
- ๔). กลุ่มสมาคมวิชาชีพด้านหนังสือพิมพ์ระดับชาติ
- ๕). กลุ่มสมาคมวิชาชีพด้านวิทยุและโทรทัศน์ระดับชาติ
- ๖). กลุ่มสมาคมวิชาชีพสื่อมวลชนระดับท้องถิ่น

ให้องค์กรวิชาชีพแต่ละกลุ่มคัดเลือกกันเองให้เหลือกลุ่มละ ๒ คนโดยต้องเป็นผู้ประกอบวิชาชีพที่มีสังกัด ๑ คนและผู้ประกอบวิชาชีพอิสระอีก ๑ คน

ให้มีคณะกรรมการสรรหาขึ้นมากลุ่มหนึ่ง จำนวน ๙ คนประกอบด้วย

- ๑). คณบดี หัวหน้าภาควิชา หรือผู้แทนคณะหรือภาควิชาทางด้านนิติศาสตร์หรือสื่อสารมวลชนจากมหาวิทยาลัยของรัฐเลือกกันเองให้เหลือ ๓ คน
- ๒). คณบดี หัวหน้าภาควิชา หรือผู้แทนคณะหรือภาควิชาทางด้านนิติศาสตร์หรือสื่อสารมวลชนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเลือกกันเองให้เหลือ ๓ คน
- ๓). คณบดี หัวหน้าภาควิชา หรือผู้แทนคณะหรือภาควิชาทางด้านนิติศาสตร์หรือสื่อสารมวลชนจากมหาวิทยาลัยเอกชนเลือกกันเองให้เหลือ ๓ คน

ให้คณะกรรมการสรรหาคำเนินการคัดเลือกผู้แทนผู้ประกอบวิชาชีพสื่อมวลชนที่องค์กรวิชาชีพสื่อมวลชนเลือกกันเองและเสนอมาให้เหลือจำนวน ๕ คน โดยต้องคำนึงถึงสัดส่วนของผู้ประกอบวิชาชีพสื่อมวลชนอิสระและผู้ประกอบวิชาชีพสื่อมวลชนที่มีสังกัด ซึ่งเมื่อรวมกันแล้วต้องมีจำนวนเท่ากัน และให้ต้องมีตัวแทนจากผู้ประกอบวิชาชีพสื่อมวลชนครบทุกกลุ่ม

ในวาระเริ่มแรก ให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่เป็นหน่วยธุรการในการสรรหาคณะกรรมการสภาวิชาชีพสื่อมวลชน

๒.๒ คณะกรรมการจริยธรรมสื่อมวลชน

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กำหนดให้มีคณะกรรมการจริยธรรมสื่อมวลชน แต่งตั้งโดยคณะกรรมการสภาวิชาชีพสื่อมวลชน เพื่อทำหน้าที่พิจารณาเรื่องร้องเรียนขององค์กรสื่อมวลชนที่ไม่ได้เป็นสมาชิกองค์กรวิชาชีพใดวิชาชีพหนึ่ง แล้วส่งให้คณะกรรมการสภาวิชาชีพสื่อมวลชนวินิจฉัยต่อไป

๒.๓ งบประมาณของสภาวิชาชีพสื่อมวลชน

ให้สภาวิชาชีพสื่อมวลชนมีรายได้จากช่องทางต่างๆ ดังนี้

ให้สำนักงาน กสทช. จัดสรรเงินทุนของกองทุน กทปส. ให้แก่สภาวิชาชีพสื่อมวลชนเพื่อใช้ในการบริหารงานตามหน้าที่อย่างเพียงพอ

เงินรายได้ส่วนที่ใช้ไม่หมด ไม่ต้องส่งคืนรัฐ แต่ให้มีการทบทวนจำนวนเงินรายได้ทุก ๕ ปี

๒.๔ สำนักงานคณะกรรมการสภาวิชาชีพสื่อมวลชนเป็นนิติบุคคลและไม่เป็นหน่วยงานของรัฐ โดยอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการสภาวิชาชีพ

ให้คณะกรรมการสภาวิชาชีพสื่อมวลชนแต่งตั้งผู้อำนวยการ และรองผู้อำนวยการ ๑ คนทำหน้าที่บริหารจัดการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสภาวิชาชีพสื่อมวลชน โดยให้มีฝ่ายต่างๆ อย่างน้อยดังนี้

- ๑). ฝ่ายรับเรื่องร้องเรียน
- ๒). ฝ่ายส่งเสริมการกำกับดูแลตนเอง
- ๓). ฝ่ายส่งเสริมการรู้เท่าทันสื่อและคุ้มครองผู้บริโภคสื่อ
- ๔). ฝ่ายเสริมจริยธรรมและส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพสื่อมวลชน
- ๕). ฝ่ายวิจัยและพัฒนากระบวนการกำกับดูแลตนเอง
- ๖). ฝ่ายบริหารกลาง

บทเฉพาะกาล

กำหนดกระบวนการเตรียมความพร้อมเพื่อการจัดตั้งสภาวิชาชีพสื่อมวลชนโดยกำหนดให้มีคณะทำงานเพื่อเตรียมการจัดตั้งสภาวิชาชีพสื่อมวลชนตามกฎหมาย จำนวน ๙ คน ประกอบด้วย ผู้แทนสำนักงานปลัดนายกรัฐมนตรี ผู้แทนองค์กรอิสระ ผู้แทนองค์การวิชาชีพสื่อมวลชน ผู้แทนสภาวิชาชีพสื่อและภาคประชาชน ทำหน้าที่ดำเนินกิจการใด ๆ ให้เป็นไปตามที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดไว้ เพื่อนำไปสู่การจัดตั้งสภาวิชาชีพสื่อมวลชนแห่งชาติ โดยมีกำหนดระยะเวลาในการดำเนินงานเพื่อเตรียมความพร้อมให้แล้วเสร็จภายในกำหนดสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้

ให้ สำนักงานปลัดนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่หน่วยงานธุรการของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง จนกว่าจะมีสภาวิชาชีพสื่อ ตามพระราชบัญญัตินี้

ให้คณะทำงานเพื่อเตรียมการจัดตั้งสภาวิชาชีพสื่อมวลชนเป็นนายทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีหน้าที่ รับผิดชอบองค์กรสื่อมวลชน องค์กรวิชาชีพสื่อมวลชน เป็นสมาชิกสภาวิชาชีพสื่อมวลชน ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการรวมกลุ่ม ให้คำปรึกษาแนะนำแก่องค์กรสื่อมวลชน และ องค์กรวิชาชีพสื่อมวลชน ดำเนินการเพื่อให้เกิดการเลือกตั้งคณะกรรมการสภาวิชาชีพสื่อมวลชน

๒) ร่างมาตรฐานกลางทางด้านจริยธรรมของวิชาชีพสื่อ โดยมีสรุปสาระสำคัญ ดังนี้

ผู้ประกอบวิชาชีพสื่อทั้งหลาย พึงนำเสนอ ข้อมูลข่าวสารด้วยความรับผิดชอบบนพื้นฐานของจริยธรรม และสนับสนุนการใช้สื่อเพื่อการรับรู้ข่าวสารและการแสดงความคิดเห็นของพลเมือง ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (องค์กร) จึงออกข้อบังคับว่าด้วยมาตรฐานกลางทางด้านจริยธรรมของวิชาชีพสื่อมาบังคับใช้

● **บททั่วไป**

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า ข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพสื่อ พ.ศ.

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

‘ข่าว’ หมายถึง เนื้อหาที่เป็นข้อเท็จจริงจากเหตุการณ์ปัจจุบัน ประกอบด้วย พาดหัวข่าว ความนำ เนื้อข่าว

‘ภาพข่าว’ หมายถึง ภาพเหตุการณ์หรือภาพบุคคลที่สื่อสารเรื่องราว โดยมีหรือไม่มีคำบรรยายภาพรวมทั้งภาพอื่นใดที่นำลงในพื้นที่สื่อ

‘การแสดงความคิดเห็น’ หมายถึง บทบรรณาธิการ คอลัมน์ บทความ การ์ตูน หรือรูปแบบอื่นใดอันเป็นการตีพิมพ์ วิพากษ์วิจารณ์ หรือข้อเสนอแนะ

‘เนื้อหาทั่วไป’ หมายถึง สารคดี สารคดีเชิงข่าวหรือรายงานหรือสื่อบทวิเคราะห์ หรือข้อเขียนอื่นใดที่ปรากฏในพื้นที่สื่อ

‘สื่อ’ หมายถึง

‘ผู้ประกอบวิชาชีพสื่อ’ หมายถึง

ข้อ ๔ สื่อและผู้ประกอบวิชาชีพสื่อต้องไม่ประพฤติปฏิบัติกรใด ๆ อันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติแห่งวิชาชีพ

● **หลักจริยธรรมทั่วไป ความถูกต้องและข้อเท็จจริง**

ข้อ ๕ สื่อต้องตรวจสอบและไม่แต่งเติมเนื้อหาสาระของข่าวจนคลาดเคลื่อนหรือเกินจากข้อเท็จจริง

ข้อ ๖ สื่อต้องละเว้นการเสนอข่าวด้วยความลำเอียงหรือมีอคติเป็นเหตุให้ข่าวนั้นบิดเบือน อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลในข่าวและความเข้าใจผิดในสังคม

ข้อ ๗ สื่อต้องไม่พาดหัวข่าวและความนำเกินไปจากข้อเท็จจริงในข่าว และต้องสะท้อนใจความสำคัญหรือเนื้อหาหลักของข่าว

ประโยชน์สาธารณะ

ข้อ ๘ สื่อต้องนำเสนอข่าว ภาพข่าว ความเห็น และเนื้อหาทั่วไป ด้วยความบริสุทธิ์ใจโดยไม่แสวงหาผลประโยชน์ส่วนตนหรือหมู่คณะ

ข้อ ๙ สื่อพึงเสนอข่าว ภาพข่าว ความเห็น และเนื้อหาทั่วไป โดยตระหนักถึงความสำคัญ และอรรถประโยชน์ของข่าวต่อสาธารณะ และไม่เสนอข่าวในทำนองชวนเชื่อหรือเร้าอารมณ์ ให้คนสนใจในเรื่องที่ไม่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ

- **ความสมดุลและเป็นธรรม**

ข้อ ๑๐ สื่อต้องแสดงความพยายามในการให้ความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย

ข้อ ๑๑ สื่อต้องเปิดโอกาสให้ฝ่ายที่ถูกกล่าวหาแสดงข้อเท็จจริงเมื่อข่าวที่นำเสนอมีการพาดพิงอันอาจเกิดความเสียหายแก่บุคคลหรือองค์กร หรือได้แสดงให้เห็นถึงความพยายามในการให้ความเป็นธรรมแล้ว

ข้อ ๑๒ สื่อต้องให้ความเที่ยงธรรมเมื่อบุคคลหรือองค์กรที่ถูกพาดพิงเห็นว่าการแสดงความคิดเห็นหรือการวิพากษ์วิจารณ์นั้น ไม่ถูกต้องหรือผิดพลาดคลาดเคลื่อนไปจากข้อเท็จจริง

- **การเคารพสิทธิส่วนบุคคลและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์**

ข้อ ๑๓ สื่อต้องเสนอข่าวโดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคลที่ตกเป็นข่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ต้องให้ความคุ้มครองอย่างเคร่งครัดต่อสิทธิมนุษยชนของเด็ก สตรี ผู้ด้อยโอกาส รวมทั้งต้องไม่เป็นการซ้ำเติมความทุกข์หรือโศกนาฏกรรมอันเกิดแก่เด็ก สตรี ผู้ด้อยโอกาส และผู้มีอัตลักษณ์แตกต่างในสังคม

ข้อ ๑๔ หนังสือพิมพ์ต้องไม่เสนอภาพข่าวที่อุจาด ลามกอนาจาร หรือนำหวาดเสียวโดยไม่คำนึงถึงความรู้สึกของสาธารณชนอย่างถ้อยถน

ข้อ ๑๕ สื่อพึงละเว้นการล่วงละเมิดสิทธิส่วนบุคคล เว้นแต่กรณีเพื่อประโยชน์สาธารณะ

ข้อ ๑๖ สื่อพึงระมัดระวังการเสนอข่าว ภาพข่าว ความเห็น หรือเนื้อหาทั่วไป ต่อสถานการณ์ที่มีความขัดแย้งหรือมีความรุนแรง อันจะเป็นการสร้างหรือเพิ่มความหวาดระแวงที่มีอยู่แล้วในชุมชนหรือสังคม

ข้อ ๑๗ สื่อพึงระมัดระวังการเสนอข่าว ภาพข่าว ความเห็น หรือเนื้อหาทั่วไป อันเป็นการไม่เคารพต่อเชื้อชาติ ศาสนา และชาติพันธุ์

ข้อ ๑๘ สื่อพึงหลีกเลี่ยงการใช้คำที่ไม่สุภาพ หรือภาษาที่สื่อความหมายเชิงเหยียดหยาม หรืออยู่ในข่ายประทุษวาจา หรือแสดงนัยเชิงลบ

- **หลักกระบวนการทำงาน การปกปิดและเคารพแหล่งข่าว**

ข้อ ๑๙ สื่อต้องไม่เสนอข่าวโดยเลื่อนลอยปราศจากแหล่งที่มา พึงระบุชื่อบุคคลที่ให้สัมภาษณ์หรือให้ข่าวอย่างเปิดเผย เว้นแต่จะมีเหตุอันควรปกปิดเพื่อสวัสดิภาพและความปลอดภัยของแหล่งข่าว และต้องเป็นประโยชน์ต่อสิทธิในการรับรู้ข่าวสารของสาธารณชน

ข้อ ๒๐ สื่อต้องปกปิดชื่อและฐานะของบุคคลที่ให้ข่าวไว้เป็นความลับเมื่อได้ให้คำมั่นแก่แหล่งข่าวนั้นไว้ และต้องปกปิดนามปากกาหรือนามแฝงที่ปรากฏในพื้นที่สื่อไว้เป็นความลับ

- **ความรับผิดชอบในการแก้ไข**

ข้อ ๒๑ สื่อต้องแสดงความรับผิดชอบด้วยการลงพิมพ์แก้ไขข้อผิดพลาดอันเกิดจากการเสนอข่าวโดยไม่ชักช้า หากข้อผิดพลาดนั้นส่งผลกระทบต่อชื่อเสียงของบุคคลหรือองค์กร ให้ดำเนินการขอภัยพร้อมกันไปด้วย

- **การแยกแยะข้อเท็จจริงกับความคิดเห็น**

ข้อ ๒๒ สื่อต้องไม่สอดแทรกความคิดเห็นลงในข่าว ต้องละเว้นอำมิสสินจ้างและประโยชน์ทับซ้อน

ข้อ ๒๓ ผู้ประกอบวิชาชีพสื่อต้องไม่อวดอ้างหรืออาศัยตำแหน่งหน้าที่เพื่อเรียกร้องสิทธิหรือผลประโยชน์ใด ๆ ที่ไม่ชอบธรรม

ข้อ ๒๔ ผู้ประกอบวิชาชีพสื่อต้องละเว้นการรับอำมิสสินจ้างอันมีค่าหรือผลประโยชน์ใด ๆ เพื่อให้กระทำการหรือไม่กระทำการใดอันจะขัดต่อการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารอย่างถูกต้อง รอบด้าน

ข้อ ๒๕ ผู้ประกอบวิชาชีพสื่อพึงละเว้นการรับอภิสิทธิ์หรือตำแหน่งเพื่อให้กระทำการหรือไม่กระทำการใดอันจะขัดต่อการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารอย่างถูกต้องรอบด้าน

- **การได้มาซึ่งข้อมูลโดยไม่ละเมิด**

ข้อ ๒๖ สื่อต้องบอกที่มาของข้อความที่คัดลอกมาจากแหล่งข้อมูลอื่น ๆ นอกเหนือจากการขออนุญาตจากแหล่งข้อมูลนั้นแล้ว

ข้อ ๒๗ สื่อพึงใช้วิธีที่สุภาพและซื่อสัตย์ในการได้มาซึ่งข่าวสาร

- **โฆษณาที่ไม่แอบแฝงและงมงามาย**

ข้อ ๒๘ สื่อต้องแสดงให้เห็นชัดว่าข้อความที่เป็นบทความซื้อพื้นที่คือประกาศโฆษณาจะแอบแฝงเป็นการเสนอข่าวหรือความคิดเห็นมิได้

ข้อ ๒๙ สื่อพึงใช้ความระมัดระวังอย่างรอบคอบให้ประกาศโฆษณาทั้งหลายอยู่ภายในขอบเขต ของศีลธรรมและวัฒนธรรม และพึงระมัดระวังที่จะไม่เป็นเครื่องมือในการเผยแพร่ประกาศโฆษณาที่น่าจะเป็นภัยแก่สังคมหรือสาธารณะ

ข้อ ๓๐ สื่อพึงหลีกเลี่ยงการเผยแพร่ประกาศโฆษณาที่มีเหตุให้น่าเชื่อว่าเจ้าของประกาศโฆษณานั้น เจตนาจะทำให้ผู้อ่านหลงเชื่อในสิ่งที่งมงามาย

๒.๓ เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๓ : การปฏิรูปโครงสร้างอุตสาหกรรมสื่อสารมวลชน และเทคโนโลยีสารสนเทศ

๒.๓.๑ เป้าหมายหรือผลอันพึงประสงค์และผลสัมฤทธิ์

- ๑) การปรับปรุงการจัดสรรคลื่นความถี่ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งปรับปรุงระบบใบอนุญาตประกอบกิจการ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับระบบอุตสาหกรรมสื่อสารมวลชนไทย และเทคโนโลยีสารสนเทศให้ทันสมัย สอดคล้องกับสถานการณ์
- ๒) การวางระบบสนับสนุนการกระตุ้นการผลิต และเผยแพร่ “นวัตกรรม” ด้านการสื่อสาร ทั้งในระดับโครงข่ายการสื่อสาร เครื่องมือสื่อสาร ข้อมูลข่าวสารและสาระบันเทิงที่สร้างสรรค์ ส่งเสริมการสร้างเสริมสติปัญญา สนับสนุนการเรียนรู้เรื่องไทยในบริบทสังคมโลก มีขีดความสามารถในการแข่งขันและส่งออกไปสร้างรายได้ในระดับนานาชาติ
- ๓) การพิจารณาปรับปรุงมาตรการภาษี และกลไกการสนับสนุนด้านต่าง ๆ เพื่อให้เกิดทางเลือกในการเข้าถึง และการบริโภคเนื้อหาข่าวสารและข่าวสารที่หลากหลาย มีประโยชน์ รวมทั้งสอดคล้องกับจิตของสาธารณชน
- ๔) การจัดทำระบบการจูงใจต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นให้เกิดความตื่นตัวในการบริหารโครงข่าย เทคโนโลยี และผลผลิตด้านเนื้อหาสาระข้อมูลข่าวสารอย่างมีคุณภาพ และดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ มีคุณภาพ ที่สามารถสร้างเสริมสติปัญญา และสร้างรายได้ทั้งในประเทศและในระดับนานาชาติ
- ๕) การส่งเสริมการส่งออกนวัตกรรม และผลผลิตจากอุตสาหกรรมสื่อสารมวลชนและเทคโนโลยีสารสนเทศไทยในเวทีระดับนานาชาติ

๒.๓.๒ กรอบระยะเวลาในการดำเนินการ

- ๑) การปฏิรูปการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์และร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. โดยให้ความสำคัญกับการปรับเปลี่ยนวิธีการประมวลคลื่นความถี่สำหรับกิจการวิทยุและโทรทัศน์จากการใช้ราคาสูงสุดเป็นเกณฑ์ตัดสินเป็นการใช้คุณสมบัติและข้อเสนอในเชิงคุณภาพรายการของผู้เข้าประมูล (Beauty Contest)
 - ระยะที่หนึ่ง ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเสนอให้มีการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ในประเด็นสำคัญเร่งด่วน ตามร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ...
 - ระยะที่สอง (ดำเนินการต่อเนื่อง เริ่มปี พ.ศ. ๒๕๖๑) รัฐบาลและหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการจัดทำแผนงานหรือแนวทางเพื่อผลักดันให้มีการพัฒนาศักยภาพของ

สื่อสารมวลชน ผู้ประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์อย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับคุณภาพการผลิตรายการ รวมทั้งการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้เท่าทันสื่อ

- ๒) กำหนดทิศทางและเป้าหมายของแผนแม่บทฯ ฉบับที่ ๒ ใหม่ ให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลง และเป็นไปตามสภาวะความต้องการในการใช้คลื่นความถี่ในอุตสาหกรรมวิทยุโทรทัศน์ในปัจจุบัน
- ๓) พิจารณาจัดตั้งโครงข่ายแห่งชาติ เพื่อบริหารจัดการโครงข่ายวิทยุ โทรทัศน์ และโทรคมนาคม ทั้งโครงข่ายเคเบิล โครงข่ายดาวเทียม และโครงข่ายภาคพื้นดิน เพื่อให้สามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่แล้วให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งจะเป็นการลดภาระผู้ประกอบการอุตสาหกรรมวิทยุ โทรทัศน์
- ๔) พิจารณาปรับปรุงการบริหารจัดการโทรทัศน์ที่เป็นของรัฐ องค์กรอิสระ และรัฐวิสาหกิจ เช่น สถานีโทรทัศน์แห่งประเทศไทย (NBT) องค์กรแพร่ภาพและกระจายเสียงเพื่อสาธารณะ (Thai PBS) บริษัท อ.ส.ม.ท. จำกัด (มหาชน) (MCOT) สถานีโทรทัศน์รัฐสภา สถานีโทรทัศน์ กองทัพบก (ททบ.๕) เพื่อให้การใช้คลื่นความถี่เกิดประโยชน์ต่อสาธารณะคุ้มค่ามากยิ่งขึ้น และส่งเสริมสนับสนุนกิจการโทรทัศน์ของชุมชนตามวัตถุประสงค์ของแผนแม่บทฉบับที่ ๑
- ๕) การปฏิรูปสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย (สทท.) เพื่อยกระดับการสื่อสารของรัฐ ประชาชน และสาธารณประโยชน์
 - ระยะที่ ๑ ภายในปี ๒๕๖๑ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีในฐานะหน่วยงานแม่ เป็นผู้รับผิดชอบจัดตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานปฏิรูปสถานีโทรทัศน์แห่งประเทศไทย เพื่อทำหน้าที่ปรับเปลี่ยนโครงสร้างของสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย โดยต้องจัดทำแผนให้สอดคล้องกับแผนการปฏิรูปนี้แล้วดำเนินการนำเสนอเพื่อให้คณะรัฐมนตรีเห็นชอบ / สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทยเริ่มจัดสรรช่วงเวลาให้หน่วยงานภาครัฐ และภาคประชาชนเข้ามีส่วนร่วมในการเป็นผู้ผลิต ในรูปแบบเช่าเวลาหรือผลิตรายการร่วมกันใน อัตราส่วน ร้อยละ ๓๐ หรือ ๔๐ และดำเนินการประเมินผล / สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย (สทท.) เริ่มมุ่งเน้นงานด้านการผลิตข่าว และเนื้อหาสาระที่เป็นประโยชน์ ต่อสังคมให้มีความทันสมัยและตอบสนองความต้องการของภาครัฐ และประชาชน เพื่อให้สามารถสื่อสารข่าวสารของภาครัฐเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสามารถแข่งขันกับ ช่อง ข่าวอื่น ๆ ได้
 - ระยะที่ ๒ ภายในปี ๒๕๖๒ สทท. เริ่มจัดสรรช่วงเวลาให้หน่วยงาน ภาครัฐ และภาคประชาชนเข้ามีส่วนร่วมในการเป็นผู้ผลิตในรูปแบบเช่าเวลาหรือผลิตรายการ ร่วมกัน ในอัตราส่วนที่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๖๐ และดำเนินการประเมินผล / เริ่มปรับปรุง โครงสร้างและการบริหารงานของหน่วยงานให้มีความเป็นอิสระและคล่องตัวในการ

บริหารงาน รวมทั้งตอบสนองความต้องการ ของภาครัฐและประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ / เตรียมพร้อมพัฒนาให้เป็นสถานีวิทยุโทรทัศนแห่งประเทศไทยระดับชาติทั้งภาคภาษาไทย และภาคภาษาอังกฤษ โดยให้สถานีวิทยุโทรทัศน แห่งประเทศไทย (สทท.) ส่วนภูมิภาคเดิม ๘ เขต เป็นสถานีวิทยุโทรทัศนสาธารณะดิจิทัลประเภทท้องถิ่น ๔ ภาคตามกรอบของ กฎหมาย

๒.๓.๓ ตัวชี้วัด

- ๑) มีร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ...
- ๒) มีแผนงานหรือแนวทางการพัฒนาศักยภาพของสื่อสารมวลชน ผู้ประกอบกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์อย่างต่อเนื่องเพื่อยกระดับคุณภาพการผลิตรายการ
- ๓) มีแผนงานหรือแนวทางการพัฒนาส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้เท่าทันสื่อ
- ๔) การเพิ่มจำนวนของบุคลากรด้านสื่อสารมวลชนและผู้ประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการ โทรทัศน์ที่มีคุณภาพ จริยธรรมหรือจรรยาบรรณ
- ๕) แผนการปฏิรูปสถานีโทรทัศน์แห่งประเทศไทย จัดทำโดยคณะกรรมการหรือคณะทำงานฯ ที่แต่งตั้งโดยสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีหรือรัฐบาล
- ๖) ผังรายการของสถานีโทรทัศน์แห่งประเทศไทยที่มีการจัดสรรช่วงเวลาให้หน่วยงานภาครัฐ และภาคประชาชนเข้ามีส่วนร่วมในการเป็นผู้ผลิต ในรูปแบบเช่าเวลาหรือผลิตรายการร่วมกัน ในอัตราส่วน ร้อยละ ๓๐ หรือ ๔๐
- ๗) แผนงานพัฒนาด้านการผลิตข่าวและเนื้อหาสาระ

๒.๓.๔ งบประมาณและแหล่งเงิน สำนักงาน กสทช. และกรมประชาสัมพันธ์

๒.๓.๕ ขั้นตอนการดำเนินการ

แผนการปฏิรูปประเทศด้านสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศ เรื่องและประเด็นปฏิรูปที่ ๓ : การปฏิรูปโครงสร้างอุตสาหกรรมสื่อสารมวลชนและเทคโนโลยีสารสนเทศ																						
	ระยะเวลา (พ.ศ. / ไตรมาส)																ผู้รับผิดชอบ	วงเงิน		เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	
	๒๕๖๑				๒๕๖๒				๒๕๖๓				๒๕๖๔					(ล้านบาท)	แหล่งเงิน			
	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔						
๑) กำหนดทิศทางและเป้าหมายของแผนแม่บทฯ ฉบับที่ ๒ ใหม่ ให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงและเป็นไปตามสภาวะความต้องการในการใช้คลื่นความถี่ในอุตสาหกรรมวิทยุโทรทัศน์ในปัจจุบัน																		กสทช.				
๒) ให้ กสทช. พิจารณาเรียกคืนคลื่นความถี่ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ หรือใช้ประโยชน์ไม่คุ้มค่าหรือนำมาใช้ประโยชน์ให้คุ้มค่ายิ่งขึ้น ในอุตสาหกรรมโทรคมนาคมที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจมากกว่า																		กสทช.				
๓) ควรมีการปรับเปลี่ยนวิธีการประมูลคลื่นความถี่สำหรับกิจการวิทยุและโทรทัศน์จากการใช้ราคาสูงสุดเป็นเกณฑ์ตัดสิน เป็นการใช้คุณสมบัติและข้อเสนอในเชิงคุณภาพรายการของผู้เข้าประมูล (Beauty Contest)																		กสทช. สคก.				
๔) พิจารณาจัดตั้งโครงข่ายแห่งชาติเพื่อบริหารจัดการโครงข่ายวิทยุโทรทัศน์ และโทรคมนาคม ทั้งโครงข่ายเคเบิล โครงข่ายดาวเทียม และโครงข่ายภาคพื้นดิน เพื่อให้สามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่แล้วให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งจะเป็นการลดภาระผู้ประกอบการอุตสาหกรรมวิทยุโทรทัศน์																		ดศ. (บริษัท NBN)				

แผนการปฏิรูปประเทศด้านสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศ																									
เรื่องและประเด็นปฏิรูปที่ ๓ : การปฏิรูปโครงสร้างอุตสาหกรรมสื่อสารมวลชนและเทคโนโลยีสารสนเทศ																									
	ระยะเวลา (พ.ศ. / ไตรมาส)																			ผู้รับผิดชอบ	วงเงิน		เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	
	๒๕๖๑				๒๕๖๒				๒๕๖๓				๒๕๖๔				๒๕๖๕		(ล้านบาท)		แหล่งเงิน				
	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒				๓			๔
๕) พิจารณาปรับปรุงการบริหารจัดการโทรทัศน์ที่เป็นของรัฐ องค์กรอิสระ และรัฐวิสาหกิจ เช่น สถานีโทรทัศน์แห่งประเทศไทย (NBT) องค์กรแพร่ภาพและกระจายเสียงเพื่อสาธารณะ (Thai PBS) บริษัท อ.ส.ม.ท. จำกัด (มหาชน) (MCOT) สถานีโทรทัศน์รัฐสภา สถานีโทรทัศน์กองทัพบก (ททบ.๕) เพื่อให้เป็นการใช้คลื่นความถี่เกิดประโยชน์ต่อสาธารณะที่คุ้มค่ามากยิ่งขึ้น และส่งเสริมสนับสนุนกิจการโทรทัศน์ของชุมชนตามวัตถุประสงค์ของแผนแม่บทฯ ฉบับที่ ๑																					NBT Thai PBS อ.ส.ม.ท. สถานีโทรทัศน์ รัฐสภา สถานีโทรทัศน์ กองทัพบก (ททบ.๕)				ผังรายการของสถานีโทรทัศน์แห่งประเทศไทยที่มีการจัดสรรช่วงเวลาให้หน่วยงานภาครัฐ และภาคประชาชนเข้ามีส่วนร่วมในการเป็นผู้ผลิต ในรูปแบบเช่าเวลาหรือผลิตรายการร่วมกันในอัตราส่วน ร้อยละ ๓๐ หรือ ๔๐

๒.๓.๕ ข้อเสนอในการมีหรือแก้ไขปรับปรุงกฎหมายเพื่อรองรับการดำเนินการ

ปรับรวมกฎหมาย ๓ ฉบับ ได้แก่ (๑) พ.ร.บ. การประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ (๒) พ.ร.บ. การประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.๒๕๔๔ และ (๓) พ.ร.บ. วิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

๒.๔ เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๔ : การปฏิรูปแนวทางการกำกับดูแลสื่อออนไลน์

๒.๔.๑ เป้าหมายหรือผลอันพึงประสงค์และผลสัมฤทธิ์

- ๑) การพัฒนาส่งเสริมและกำกับการบริหารจัดการร่วมกันของเครือข่ายความร่วมมือในการเฝ้าระวังข้อมูลขาดความน่าเชื่อถือ โดยเป็นการร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคประชาชน ตามแนวทางประชารัฐ
- ๒) การนำนวัตกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการพัฒนาระบบตรวจสอบข้อมูล และคุ้มครองการทำธุรกรรมออนไลน์ของประชาชน และปราบปรามอาชญากรรมทางอินเทอร์เน็ต
- ๓) การนำนวัตกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบูรณาการงานด้านการแจ้งเตือนภัยออนไลน์ การรับเรื่องร้องทุกข์ การตรวจสอบ และการระงับการเผยแพร่ข้อมูล-ข้อความที่ผิดกฎหมาย รวมทั้งระบบแจ้งกลับ และการเยียวยาผู้เสียหายจากภัยทางออนไลน์
- ๔) การจัดทำกลไกการประสานความร่วมมือกับผู้ประกอบการในต่างประเทศในการแก้ไขปัญหาอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ
- ๕) มาตรการปกป้องและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในการใช้สื่อออนไลน์
- ๖) ระบบการเข้าถึงสื่อออนไลน์และเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยคำนึงถึงความปลอดภัย และข้อมูลส่วนบุคคล

๒.๔.๒ กรอบระยะเวลาในการดำเนินการ

- ๑) การปฏิรูปด้านช่องทางการประสานงานกับผู้ให้บริการสื่อออนไลน์ที่อยู่ในประเทศ และต่างประเทศ
 - พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๓ การจัดตั้งส่วนงานหรือหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการประสานงานกับผู้ให้บริการสื่อออนไลน์ในและต่างประเทศ ให้มีลักษณะ Official Point of Contact เพียงหน่วยงานเดียว
 - พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๒ การจัดตั้งส่วนงานหรือหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการดำเนินการมาตรการทางกฎหมาย โดยเฉพาะการเรียกค่าเสียหายทางแพ่ง เพื่อเป็นการกวดขันผู้ให้บริการสื่อออนไลน์ต่างประเทศ

- พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๒ ระบบศูนย์ข้อมูลกลางการระงับการแพร่หลายข้อมูลที่ไม่เหมาะสมหรือผิดกฎหมาย เป็นระบบรองรับการแจ้งข้อมูลจากทุกภาคส่วนได้อย่างทั่วถึงและตลอดเวลาตามแนวทางรายงานผลการศึกษาและข้อเสนอแนะการปฏิรูปด้านช่องทางการประสานงานกับผู้ให้บริการสื่อออนไลน์ทั้งในและต่างประเทศของสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
- พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๒ ผลักดันให้เกิดการแก้ไขกฎหมายประมวลรัษฎากร เพื่อให้ครอบคลุมการเก็บภาษีจากธุรกิจออนไลน์ต่างประเทศ ซึ่งใช้ระบบ Content Delivery Network (CDN) ในประเทศ

๒) การปฏิรูปการใช้สื่อโซเชียลมีเดีย (Social Media)

- พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๒ ผลักดันให้เกิดการแก้ไขพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ ให้ครอบคลุมการใช้สื่อออนไลน์ / ยกเว้นกฎหมายที่จะปกป้องคุ้มครองกลุ่มเด็กและเยาวชนในการใช้สื่อออนไลน์เป็นการโดยเฉพาะ และผลักดันให้มีผลบังคับใช้
- พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๓ มาตรการเสริมการลงทะเบียนผู้ใช้โทรศัพท์มือถือระบบเติมเงิน อาทิ มาตรการเสริมในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่สามารถทำให้การตรวจสอบตัวตนที่แท้จริงของผู้ใช้งานได้ การจำกัดจำนวนซิมของผู้ใช้แต่ละคน / จัดทำศูนย์กลางข้อมูลพื้นฐานผู้ใช้โทรศัพท์มือถือ เพื่อให้ประชาชนเข้าถึงภายใต้ขอบเขตที่กำหนด และหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องสามารถเข้าถึง

๒.๔.๓ ตัวชี้วัด

- ๑) มีระบบการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ (กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม) กับสื่อออนไลน์ต่างประเทศ มีการจัดตั้งส่วนงานหรือหน่วยงานทำหน้าที่ประสานงานที่มีรูปแบบชัดเจน มีลักษณะเป็น Official Point of Contact เพียงหน่วยงานเดียว
- ๒) แผนงานหรือโครงการส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือกับผู้ให้บริการสื่อออนไลน์ต่างประเทศ เพื่อให้มีการจัดทำโครงการร่วมกับภาครัฐ ในการส่งเสริมการใช้สื่อออนไลน์อย่างปลอดภัย
- ๓) มีระบบการบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่ทำหน้าที่ Official Point of Contact กับหน่วยงานต่าง ๆ ของภาครัฐ ที่มีหน้าที่ตามกรอบกฎหมายของตนเอง เพื่อให้เกิดการรวมศูนย์ข้อมูลและการบริหารจัดการในการประสานงานกับผู้ให้บริการสื่อออนไลน์ต่างประเทศ
- ๔) มีระบบหรือหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการใช้มาตรการทางกฎหมายต่อผู้ให้บริการสื่อออนไลน์ต่างประเทศ อาทิเช่น ยื่นฟ้องร้องทางแพ่ง ในกรณีเป็นการเผยแพร่เนื้อหาที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงแห่งชาติและสถาบันหลักของประเทศ ที่ไม่สามารถเจรจาขอความร่วมมือได้ โดยมีประสานความร่วมมือกับฝ่ายตำรวจ

- ๕) มีแนวทางหรือมาตรการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐที่กำกับดูแล กับผู้ให้บริการภายในประเทศ โดยเฉพาะการตรวจสอบข้อมูลจราจร การปิดกั้นเว็บไซต์ที่เผยแพร่ข้อมูลไม่เหมาะสมและผิดกฎหมายที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
- ๖) มีระบบศูนย์ข้อมูลกลางการระงับการแพร่หลายข้อมูลที่ไม่เหมาะสมหรือผิดกฎหมายที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงในทุกมิติ เป็นระบบรองรับการแจ้งข้อมูลจากทุกภาคส่วนได้อย่างทั่วถึงและตลอดเวลา เฉพาะหน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานภาคเอกชนที่รับผิดชอบสามารถเข้าถึงในทุกพื้นที่ การส่งคำสั่งศาลที่ให้ปิดกั้น URL ที่เผยแพร่เนื้อหาไม่เหมาะสมและผิดกฎหมายไปยังผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตในลักษณะไร้กระดาษ ซึ่งเป็นไปตามแนวทางรายงานผลการศึกษาและข้อเสนอแนะการปฏิรูปด้านช่องทางการประสานงานกับผู้ให้บริการสื่อออนไลน์ทั้งในและต่างประเทศของสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
- ๗) มีระบบตรวจสอบข้อมูลการทำธุรกรรมออนไลน์ของผู้ให้บริการสื่อออนไลน์ต่างประเทศ โดยเฉพาะธุรกิจโฆษณาบนสื่อออนไลน์ต่างประเทศ โดยกำหนดให้บริษัทผู้ให้บริการโทรศัพท์มือถือหรือรายงานผลการ transaction ในการทำธุรกรรมผ่านโทรศัพท์มือถือที่จ่ายเป็นค่าซื้อของหรือค่าโฆษณา เพื่อให้สามารถทราบยอดค่าใช้จ่ายในเรื่องดังกล่าวของผู้ใช้บริการ
- ๘) จำนวนการลดลงของการเผยแพร่ข้อมูลที่ไม่เหมาะสมและผิดกฎหมายบนสื่อออนไลน์ต่างประเทศ โดยเฉพาะข้อมูลที่กระทบต่อความมั่นคงแห่งชาติและสถาบันหลักของประเทศในแต่ละปี
- ๙) มีแผนงานหรือโครงการการสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ อาทิ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเพื่อต่อรองในการดำเนินการมาตรการด้านภาษี ความร่วมมือในด้านการปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ในแต่ละปี
- ๑๐) แผนงานหรือโครงการประสานความร่วมมือผ่านเครือข่ายหรือองค์กรในต่างประเทศที่มิตำเนินการด้านการสืบสวน ปราบปรามอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ หรือมีภารกิจเกี่ยวกับ Cyber Security ในแต่ละปี

๒.๔.๔ งบประมาณและแหล่งเงิน (๑) กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (๒) สำนักงาน กสทช. (๓) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี/บก.ปอท.) และ (๔) กระทรวงการคลัง (กรมสรรพากร)

๒.๔.๕ ขั้นตอนการดำเนินการ

แผนการปฏิรูปประเทศด้านสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศ																							
เรื่องและประเด็นปฏิรูปที่ ๔ : การปฏิรูปแนวทางการกำกับดูแลสื่อออนไลน์																							
	ระยะเวลา (พ.ศ. / ไตรมาส)																ผู้รับผิดชอบ	วงเงิน		เป้าหมาย	ตัวชี้วัด		
	๒๕๖๑				๒๕๖๒				๒๕๖๓				๒๕๖๔					(ล้านบาท)	แหล่งเงิน				
	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔							
๑) การจัดตั้งส่วนงานหรือหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการประสานงานกับผู้ให้บริการสื่อออนไลน์ในและต่างประเทศ ให้มีลักษณะ Official Point of Contact																			ดศ. กสทช.				มีการจัดตั้งส่วนงานทำหน้าที่ประสานงานที่มีรูปแบบชัดเจน มีลักษณะเป็น Official Point of Contact เพียงหน่วยเดียว
๒) ผลักดันให้เกิดการแก้ไขกฎหมายประมวลรัษฎากร เพื่อให้ครอบคลุมการเก็บภาษีจากธุรกิจออนไลน์ต่างประเทศ																			กค.				มีระบบหรือหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการใช้มาตรการทางกฎหมายต่อผู้ให้บริการสื่อออนไลน์ต่างประเทศ
๓) ผลักดันให้เกิดการแก้ไขพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ ให้ครอบคลุมการใช้สื่อออนไลน์																			พม ศธ. กสทช. กองทุนสื่อสร้างสรรค์ฯ				
๔) มาตรการเสริมการลงทะเบียนผู้ใช้โทรศัพท์มือถือระบบเติมเงิน / จัดทำศูนย์กลางข้อมูลพื้นฐานผู้ใช้โทรศัพท์มือถือ																			กสทช.				
๕) เพิ่มประสิทธิภาพการกำกับตรวจสอบการใช้สื่อออนไลน์ที่ไม่เหมาะสม																			ตร. (ปอท.) ดศ.				จำนวนการลดลงของการเผยแพร่ข้อมูลที่ไม่เหมาะสมและผิดกฎหมายบนสื่อออนไลน์ต่างประเทศ โดยเฉพาะข้อมูลที่กระทบต่อความมั่นคงแห่งชาติและสถาบันหลักของประเทศในแต่ละปี

๒.๔.๕ ข้อเสนอในการมีหรือแก้ไขปรับปรุงกฎหมายเพื่อรองรับการดำเนินการ

- ๑) แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายประมวลรัษฎากร หรือกฎหมายอื่นที่อยู่ในการกำกับดูแลของหน่วยงานในกระทรวงการคลัง ให้ครอบคลุมประเภทการทำธุรกิจบนสื่อออนไลน์ต่างประเทศ การระบุถึงอุปกรณ์ทางคอมพิวเตอร์หรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่อยู่ในประเทศไทยเสมือนเป็นสำนักงานหรือสาขาที่ตั้งในประเทศ เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายประมวลรัษฎากรครอบคลุมถึง
- ๒) แก้ไขระเบียบระเบียบของ กสทช. ให้ชัดเจนว่าการให้บริการ CDN ที่ใช้เครือข่ายในประเทศเป็นกิจการที่ต้องลงทะเบียน หรือให้อยู่ในการกำกับดูแลเช่นเดียวกับสื่อประเภทอื่น เนื่องจากบริการ CDN เป็นการส่งผ่านหรือเป็นการเรียกใช้งานข้อมูลในต่างประเทศ เสมือนเป็นทางออกสู่อินเทอร์เน็ตอีกประเภทหนึ่ง
- ๓) แก้ไขระเบียบและประกาศของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เพื่อรองรับการจัดตั้งระบบศูนย์ข้อมูลการระงับการแพร่หลายข้อมูลที่ไม่เหมาะสมหรือผิดกฎหมายที่มีผลกระทบต่อด้านความมั่นคงในทุกมิติ
- ๔) แก้ไขพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.๒๕๕๖ โดยเร็ว โดยเฉพาะในส่วนของมาตราที่คำนึงถึงสิทธิ ข้อมูล และความเป็นส่วนตัวของเด็ก ให้มีค่านิยาม และมาตราที่ระบุถึงการปกป้องคุ้มครองเด็กจากสื่อให้ครอบคลุมทั้งสื่อมวลชนและสื่ออินเทอร์เน็ต สื่อออนไลน์
- ๕) ยกร่างกฎหมายที่จะปกป้องคุ้มครองกลุ่มเด็กและเยาวชนในการใช้สื่อออนไลน์เป็นการ โดยเฉพาะ ซึ่งมีลักษณะเช่นเดียวกับกฎหมาย COPPA ในประเทศสหรัฐอเมริกา

๒.๕ เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๕ : การปฏิรูปการบริหารจัดการความปลอดภัยไซเบอร์ / กิจการอวกาศ และระบบและเครื่องมือด้านการสื่อสารมวลชนและโทรคมนาคมเพื่อสนับสนุนภารกิจป้องกันบรรเทาสาธารณภัยฯ

๒.๕.๑ เป้าหมายหรือผลอันพึงประสงค์และผลสัมฤทธิ์

- ๑) การรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ต้องครอบคลุมหน่วยงานที่เป็นโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทั้งของภาครัฐและภาคเอกชน รวมถึงการรวมกลุ่มร่วมดำเนินการในระดับภาคส่วน (Sector)
- ๒) การนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลมาสนับสนุนงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยการส่งเสริมและสนับสนุนกิจการอวกาศของประเทศ
- ๓) การบูรณาการหน่วยงานความร่วมมือภาครัฐ-เอกชน และเนื้องานด้านข้อมูลเพื่อการป้องกันภัยธรรมชาติ และสาธารณภัยต่าง ๆ ให้เกิดเอกภาพ และมีประสิทธิภาพ

๒.๕.๒ กรอบระยะเวลาในการดำเนินการ

- ๑) การปกป้องคุ้มครองและรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของโครงสร้างพื้นฐานสำคัญด้านสารสนเทศของประเทศ

- ระยะที่หนึ่ง ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ รัฐบาลดำเนินการจัดทำนโยบายหรือแผนยุทธศาสตร์การรักษาความมั่นคงปลอดภัยของโครงสร้างพื้นฐานสำคัญด้านสารสนเทศของประเทศ พร้อมทั้งผลักดันพระราชบัญญัติว่าด้วยการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ พ.ศ. และพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ออกมาใช้บังคับ
 - ระยะที่สอง ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ หน่วยงานต่าง ๆ ดำเนินการจัดทำแผนเตรียมความพร้อมหรือประเมินความเสี่ยงด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ในระดับอุตสาหกรรมหรือระดับหน่วยงานที่เป็นเจ้าของหรือมีโครงสร้างพื้นฐานสำคัญด้านสารสนเทศของประเทศ
- ๒) การปฏิรูประบบและเครื่องมือด้านการสื่อสารและโทรคมนาคมเพื่อสนับสนุนภารกิจป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และประโยชน์สาธารณะ
- จัดทำแผนแม่บทเพื่อนำเทคโนโลยี broadband ไร้สาย รวมถึงการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลมาใช้เป็นโครงสร้างพื้นฐานด้านสื่อสารและโทรคมนาคมเพื่อภารกิจป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและประโยชน์สาธารณะให้แล้วเสร็จภายในปี ๒๕๖๑
- ๓) การปฏิรูปการกำกับดูแลกิจการอวกาศและการให้บริการดาวเทียมสื่อสารของประเทศไทย
- จัดทำพระราชบัญญัติว่าด้วยดาวเทียมสื่อสารและการดำเนินกิจการในอวกาศ พ.ศ. และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และจัดตั้ง หรือมอบหมายหน้าที่ในกิจการอวกาศแห่งชาติให้หน่วยงาน

๒.๕.๓ ตัวชี้วัด

- ๑) มีพระราชบัญญัติว่าด้วยการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ พ.ศ. และพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.
- ๒) มีการจัดทำนโยบายหรือแผนยุทธศาสตร์การรักษาความมั่นคงปลอดภัยของโครงสร้างพื้นฐานสำคัญด้านสารสนเทศของประเทศ ตลอดจน แผนเตรียมความพร้อมหรือประเมินความเสี่ยงด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ในระดับอุตสาหกรรมหรือระดับหน่วยงานที่เป็นเจ้าของหรือมีโครงสร้างพื้นฐานสำคัญด้านสารสนเทศของประเทศโดยสอดคล้องกับมาตรฐานในระดับสากล
- ๓) การเพิ่มขึ้นของจำนวนบุคลากรด้านความปลอดภัยทางไซเบอร์
- ๔) กสทช. ดำเนินการให้มีความพร้อมในการใช้งานคลื่นความถี่ย่าน ๘๑๔ - ๘๒๔ เมกะเฮิรตซ์ และ ๘๕๙ - ๘๖๙ เมกะเฮิรตซ์ ไว้ใช้งานและให้บริการเป็นการเฉพาะภารกิจด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และประโยชน์สาธารณะ ในต้นปี ๒๕๖๔
- ๕) มีพระราชบัญญัติว่าด้วยดาวเทียมสื่อสารและการดำเนินกิจการในอวกาศ พ.ศ. และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และหน่วยงานทำหน้าที่ด้านอวกาศแห่งชาติ

๒.๕.๔ วงเงินและแหล่งเงิน กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม สำนักงาน กสทช.

กระทรวงมหาดไทย (กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย)

๒.๕.๕ ขั้นตอนการดำเนินการ

แผนการปฏิรูปประเทศด้านสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศ																							
เรื่องและประเด็นปฏิรูปที่ ๕ : การปฏิรูปการบริหารจัดการความปลอดภัยไซเบอร์ / กิจการอวกาศ และระบบและเครื่องมือด้านการสื่อสารมวลชนและโทรคมนาคม																							
เพื่อสนับสนุนภารกิจการป้องกันบรรเทาสาธารณภัยฯ																							
	ระยะเวลา (พ.ศ. / ไตรมาส)																ผู้รับผิดชอบ	วงเงิน		เป้าหมาย	ตัวชี้วัด		
	๒๕๖๑				๒๕๖๒				๒๕๖๓				๒๕๖๔					(ล้านบาท)	แหล่งเงิน				
	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔							
๑) ผลักดันร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ พ.ศ. กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ให้มีผลบังคับใช้																				ดศ. สคก.		มี พ.ร.บ. ว่าด้วยการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ฯ และ พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฯ	พ.ร.บ. มีผลบังคับใช้ภายในปี ๒๕๖๑
๒) จัดทำกรอบนโยบายและยุทธศาสตร์ด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ โดยใช้กรอบในระดับสากล																				ดศ.			
๓) กำกับดูแล ติดตามทุกหน่วยงานในการดำเนินการตามแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๑) ในมิติความมั่นคงของชาติ ด้านความปลอดภัยสาธารณะ ภัยธรรมชาติ และภาวะวิกฤต																				ดศ. สมช. มท. (ปก.)			
๔) หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องและ กสทช. ร่วมกันจัดทำแผนแม่บทเพื่อนำเทคโนโลยีบรรดแบนด์ไร้สายมาใช้เป็นโครงสร้างพื้นฐานด้านการสื่อสารและโทรคมนาคมเพื่อภารกิจป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย																				กสทช. ตร. ดศ. มท. (ปก.) สธ.			

๒.๕.๕ ข้อเสนอในการมีหรือแก้ไขปรับปรุงกฎหมายเพื่อรองรับการดำเนินการ

- ๑) ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ พ.ศ.
- ๒) ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.
- ๓) กฎหมายแม่บทสำหรับกิจกรรมต่าง ๆ ในอวกาศ
- ๔) กฎหมายเกี่ยวกับกิจการดาวเทียมของประเทศไทย

๒.๖ เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๖ : การปฏิรูประบบการบริหารจัดการข้อมูลข่าวสาร ภาครัฐ

๒.๖.๑ เป้าหมายหรือผลอันพึงประสงค์และผลสัมฤทธิ์

- ๑) การบูรณาการการบริหารจัดการระบบ กลไก และการกระบวนกรนำเสนอข้อมูลข่าวสารภาครัฐให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน
- ๒) การจัดตั้งระบบคลังข้อมูลข่าวสารความรู้อัจฉริยะ (Intelligence –Information/Knowledge Center System) และการพัฒนาบุคลากรของรัฐในด้านการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ในยุคดิจิทัล
- ๓) การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการวางจัดระบบการเชื่อมโยงช่องทางช่องทางกรร้องเรียน –การประสานงานด้านการติดตาม-และการตอบรับผลการร้องเรียนเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

๒.๖.๒ กรอบระยะเวลาในการดำเนินการ

- ๑) ระยะเวลาปี ๒๕๖๑ – ๒๕๖๒ เร่งรัดการดำเนินการของคณะกรรมการประชาสัมพันธ์แห่งชาติ เพื่อเป็นกลไกในการบูรณาการด้านการประชาสัมพันธ์ และการบริหารจัดการข้อมูลข่าวสารภาครัฐ
- ๒) ระยะเวลาปี ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕ ปรับบทบาทของสถาบันการประชาสัมพันธ์ให้ดำเนินการในเชิงรุก รวมทั้งพัฒนาหลักสูตรการสื่อสารในยุคดิจิทัล เพื่อบรรจุในการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ของภาครัฐของหน่วยงานต่าง ๆ
- ๓) ระยะเวลาปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ ให้หน่วยงานที่มีหลักสูตรการอบรมบุคลากรให้มีการบรรจุสาระเนื้อหาเกี่ยวกับการสื่อสารในยุคดิจิทัล

๒.๖.๓ ตัวชี้วัด

- ๑) การให้ข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานภาครัฐ มีมาตรฐานความแม่นยำ ความรวดเร็ว และมีช่องทางการติดต่อสื่อสารที่เพิ่มมากขึ้น
- ๒) หลักสูตรด้านการสื่อสารในยุคดิจิทัลได้รับการบรรจุในการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ของภาครัฐของหน่วยงานต่าง ๆ

๒.๖.๔ งบประมาณและแหล่งเงิน กรมประชาสัมพันธ์ และหน่วยงานภาครัฐทุกภาคส่วน

๒.๖.๕ ขั้นตอนการดำเนินการ

แผนการปฏิรูปประเทศด้านสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศ																				ผู้รับ ผิดชอบ	วงเงิน		เป้าหมาย	ตัวชี้วัด
เรื่องและประเด็นปฏิรูปที่ ๖ : การปฏิรูประบบการบริหารจัดการข้อมูลข่าวสารภาครัฐ																					(ล้านบาท)	แหล่ง เงิน		
ระยะเวลา (พ.ศ. / ไตรมาส)																								
๒๕๖๑				๒๕๖๒				๒๕๖๓				๒๕๖๔				๒๕๖๕								
๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔					
๑) เร่งรัดการดำเนินการของคณะกรรมการประชาสัมพันธ์แห่งชาติ เพื่อเป็นกลไกในการบูรณาการด้านการประชาสัมพันธ์ และการบริหารจัดการข้อมูลข่าวสารภาครัฐ																				สปน. กรมประชาสัมพันธ์ หน่วยงานประชาสัมพันธ์ของ หน่วยงานภาครัฐ			การให้ข้อมูลข่าวสารของ หน่วยงานภาครัฐ มี มาตรฐานความแม่นยำ ความรวดเร็ว และมี ช่องทางการติดต่อสื่อสาร ที่เพิ่มมากขึ้น	
๒) ปรับบทบาทของสถาบันการประชาสัมพันธ์ให้ดำเนินการในเชิงรุก รวมทั้งพัฒนาหลักสูตรการสื่อสารในยุคดิจิทัล เพื่อบรรจุในการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ของภาครัฐของหน่วยงานต่าง ๆ																				สปน. กรมประชาสัมพันธ์ หน่วยงานประชาสัมพันธ์ของ หน่วยงานภาครัฐ			หลักสูตรด้านการสื่อสาร ในยุคดิจิทัลได้รับการ บรรจุในการฝึกอบรม เจ้าหน้าที่ของภาครัฐของ หน่วยงานต่าง ๆ	
๓) กำหนดหลักสูตรอบรม / จัดอบรมสัมมนาเรื่องการประชาสัมพันธ์ภาครัฐ และการสื่อสารสาธารณะ ให้แก่หน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการประชาสัมพันธ์ของภาครัฐ																				สถาบันอบรมหลักสูตรผู้บริหารระดับสูง เช่น วปอ. สถาบันพระปกเกล้า สถาบันการประชาสัมพันธ์ เป็นต้น				

รายชื่อคณะกรรมการปฏิรูปประเทศ ด้านสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศ

๑.	นายจิรัชย์ มุลทองไรร้อย	ประธานกรรมการ
๒.	นางกนกทิพย์ รชตะนันท์	กรรมการ
๓.	พลอากาศเอก คณิต สุวรรณเนตร	กรรมการ
๔.	นายธงชัย ณ นคร	กรรมการ
๕.	นายประดิษฐ์ เรืองดิษฐ์	กรรมการ
๖.	นางประภา เทรตระกูล ศรีนวลนัต	กรรมการ
๗.	ร้อยเอก ประยุทธ์ เสาวคนธ์	กรรมการ
๘.	นายสมหมาย ปารีฉัตร	กรรมการ
๙.	นายเสรี วงษ์มณฑา	กรรมการ
๑๐.	นายสุทธิชัย หยุ่น	กรรมการ
๑๑.	ศาสตราจารย์ ดร.ปรีชาต สถาปิตานนท์	กรรมการและเลขานุการ

รายชื่อเลขานุการคณะกรรมการปฏิรูปประเทศ ด้านสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศ

๑.	นายสุเทพ พรหมवास	ผู้ช่วยเลขานุการ
๒.	นางสาวกุลทิพย์ ศาสตรระจจิ	ผู้ช่วยเลขานุการ